

(2) פירק 10

עֲשֵׂה לְעַשְׂו פְּזִיאֲרָפְעִים
שְׁלָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־יְהוֹדִיִת פֶּת־פְּאָרִי
הַחַתָּי וְאֶת־פְּשֵׁלֶת פֶּת־אֵילֵן הַחַתָּי:
לֹא וַתְּהִיֵּן מִרַת רוּחַ לְיִצְחָק וּלְרַב־קָהָ: ם

רש"י

שפת הכנים הקצר

(ל) בן ארבעים שנה. עשו היה נמשל לחז"ל,
ענאמל (מלאס פ יי) זקקמקפה קוזל קיעגל. החז"ל הוא
כשהוא שוכן פופעו טלפוי לומר לאו שאני טוהר, כך
לאו גחולים ומומסים ומלאים עגמס כשרים. כל ארבעים
שנה היה עשו לז נעים נממס יד צעלנין ומענה אומס, כשריה צן ארבעים, אומס צן ארבעים שנה נשא
משה אף אני צן (יש"ע ספ 6): יל"ו

בראשית כה תולדות
ויח

(3)

יט ואלה תולדות יצחק פזאברהם
אברהם הוליד את־יצחק: כ ויהי יצחק
פזא־רפעים שלה פקחהו את־רבקה פת־
פתואל הארמי מפרץ ארם אחות לבן

רש"י

(כ) בן ארבעים שנה.

היה צן שלשים וטע שנה, שהרי צו צפרק נמס שרה, ומשונול יצחק עד העקלה שממה שרה שלשים וטע
שנה, לצמ משעים הימה כשנולד יצחק (נעיל 10 י 10), וצמ נמס שרה וטע כשנממה, שנממל (נעיל 10 י 6) ויהי קמי
עקרה וגו', הרי לצמק שלשים וטע שנים, וצו צפרק נולדה רבקה, הנממין לה ער שמסל ראויה לצולה שלם
פנים (מס 10 י 10) ומסל י"ו:

מ' 112

וכן מצינו שאפילו יצחק איבנו טרח לחזק את אריקותו למטורה. בחיב,
"ישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו אברם אביו ויסתמם
פלישתים אחרי מות אברם, ויקרא לזן שמות בשמות אשר קרא לזן אביו"
נבראשית ב' יח). ופירש רבינו בחינ, "וממה שהתורה הודיעה זה (שקרא לזן
אותו השמות שקרא לזן אביו) נראה שנוחשב לו לזכות, ויש בזה התעוררות
וקל וחומר שאל ישנה אדם מדרך אבותיו, שהרי יצחק אפילו שמות הבארות
שקרא אותן אביו לא רצה לשנותן, וזה קל וחומר לדרבי האבות ומתגוררותם
ומסור שלום וכו'".

ומסתברא שמשעיק הדיו הרי מותר ליצחק לשנות את השמות של הבארות
ממה שקרא אותן אביו, דדוקא "דרבי האבות ומתגוררותם ומסור שלום" איו
לשנות, אבל שמות של הבארות אפשר לשנות. ואעפ"כ דיקק יצחק ולא שינה
את שמותיו של הבארות, וקראן באותן השמות שקראן אברם אביו. ומסתברא
שיצחק עשה כן כדי לחזק בלבו את הדגש של מסורה, וכמו שכתב רבינו בחינ
"יש בזה התעוררות וקל וחומר שאל ישנה אדם מדרך אבותיו, שהרי יצחק
אפילו שמות הבארות שקרא אותן אביו לא רצה לשנותן, וזה קל וחומר לדרבי
האבות ומתגוררותם ומסור שלום" הרי מבוואר שאפילו יצחק איבנו השממש
עם התבולה של "חינוך המוסר" כדי לחזק בלבו את הדגש, שלא ישנה
מתבולה. והיינו כמו שכתבנו, ששכלו של האדם עלול להשתנות ולהכשיל
בעבירות המורות, והדרך היחיד להמנע מן העבירה הוא לדיות קשור ואדוק
למסורה, ולכן נכון לאדם לחזרה מאד שלא ישנה את המסורה, כדי שלא יבוא
להכשל שלא מדעתו בעבירות המורות.

(4) 200 י"ד ת"ל

ד"ר ת"ל ויהי יצחק צן ארבעים שנה צקתו חס רצקס. כמס רש"י ספרי
כצעל ארבעים שנה המוריה וכי מקקים על רש"י ומלי י"ע נולס
למולו חסצון שסיה צן מי הלא צהליא כסיו ויהי יצחק צן מי סכס וממללים
דרס"י. רולס למרץ לנה ענר יצחק על סל דלס"ל י"י שמה צן כ' סכס ולינו
כסל חסס חנור סקני"ס חסס טלמיו ישיכ ממליל רש"י חסצון סלל סיה ספסר
לו לסל חסס קורס מי סכס כ' לא סיסס צמ זוגו ונכנס לו ישיכ לריד חוס
לסיס צ"ס י'.